

[Ole Henriksen]

bejdsmarkedets parter selv, og man er kommet i en situation, hvor man også må følge reglerne videre.

En anden ting er, at dette folketing ikke er dygtigt nok til at føre overenskomstforhandlinger. Det har vist sig gang på gang, at vi kludrer i det, og at heller ikke arbejdsmarkedsudvalget er dygtigt nok til at klare disse sager. Derfor bør man holde fingrene væk fra overenskomster. Selvfølgelig gælder det Grønland nu, og der er koldt deroppe, som den socialdemokratiske ordfører sagde; det er en meget uheldig tid. Nu har jeg aldrig hørt om noget tidspunkt, hvor det ikke ville være uheldigt at gribe ind i overenskomsterne. I de dejligste forårsmåneder, hvor solen skinner, er det også meget uheldigt at gribe ind. Nu er det koldt på Grønland, så er det også uheldigt.

Jeg synes, man skulle prøve at overveje endnu en gang at få parterne til at mødes igen fremfor at lave dette nummer her. Men o.k., lad os så kigge på disse ting, når vi kommer op i udvalget, og lad os prøve at sætte os ind i, hvad det er for ting, som maskinmestrene har krævet, og hvorfor de ikke har fået disse ting opfyldt. Det er jo substansen, som vi skal snakke om, når vi kommer op til udvalgsarbejdet.

Jørgen Jensen (DKP):

Alvoren og ansvarsfølelsen over for både Grønland og dem, der er beskæftiget deroppe, ser man tydeligt af den tid, der er afsat til at behandle dette lovforslag. For det er da rigtigt, at man ikke kan sætte lighedstegn mellem forholdene på Grønland og i Danmark, men man kunne vel forlange, at ministeren og socialdemokratiets ordfører, som er ansvarlige for dette indgreb, i hvert fald satte sig ind i tingene. Både bemærkningerne til lovforslaget og det, der er sagt heroppefra, tyder i allerhøjeste grad på, at man heller ikke i denne sag kender hverken baggrunden for det eller virkningen af det, og det er for dårligt.

Jeg blev endnu en gang skuffet over, at vi skulle høre, at man beklagede, at man greb ind. Det er rigtigt, at man nogle gange har undskyldt sig med, at det var tvangssituationer på arbejdsmarkedet, der var baggrunden for, at man greb ind. Men vi skal erindre os, at både i telegrafistsagen og i denne sag er

det regeringen, der er den ene forhandlingspart. Det er konstruerede indgreb. Det er ikke sådan, at man ikke kunne have forhindret det, hvis man havde givet embedsmændene det opdrag ved forhandlingerne at sætte sig ind i tingene. Vi sagde, da man greb ind over for telegrafisterne, at det var et konstrueret indgreb, som havde helt andre formål end det, man sagde. I dette tilfælde skal man også erindre sig, at det er regeringen, der har forhandlet; det er statens forligsmand, man har sat til at udarbejde et mæglingforslag. Det er baggrunden for den situation, som er opstået deroppe. Det er skammeligt, at medens man den ene gang efter den anden beklager, at man griber ind, har den samme regering ikke på noget tidspunkt grebet ind over for andre grupper i dette samfund, som måske skaber baggrunden for utilfredsheden. Ej heller over for prisstigningerne på Grønland, som spiller en afgørende rolle. Der er ikke taget et eneste initiativ.

Så vil jeg bare erindre om, at da vi behandlede sagen med telegrafisterne, spurgte jeg bl. a. under behandlingen her i folketinget: hvorledes er det med lønforholdene på Grønland, og hvorledes er det i Danmark for telegrafister, hvorfor får de ikke ens løn? Vi fik nogle vævende forklaringer, men senere ved en voldgift erkendte man, det var forkert, at man ikke havde samme løn for telegrafister på Grønland og i Danmark. I bemærkningerne til dette lovforslag henviser man til, at man jo bare kan gå til faglig voldgift igen. Ja men var det ikke rimeligere, at embedsmændene, regeringen, ministeren og socialdemokratiet satte sig ind i, hvad de beskæftigede sig med? Så var det muligt, man kunne forhindre konflikter, og så havde man måske kunnet undgå den tvangssituation, vi er i.

Så skal jeg bare gøre nogle enkelte bemærkninger til nogle af de ting, som er bragt frem, først spørgsmålet om indkomstudligning, som blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører. Ja men jeg vil da gerne høre, hvordan dette lovforslag vil virke i den forbindelse. Der tales både om hjemmehørende og om danskere, der er udstationeret. De hjemmehørende får en forhøjelse på 2 pct., og danskerne får en forhøjelse på fra 10,5 til 7,5 pct. Hvordan virker det? Vi skal bare erindre os, at der er 20 pct. forskel i lønnen, og blandt de hjemmehørende er nogle også